

Motto:

„Cum declinul unei civilizații indică deopotrivă atât o criză a culturii și una a religiei, UE este pusă azi în fața definirii identității sale, condiție a existenței sale ca actor important pe scena internațională. Pentru aceasta, este nevoie să-și asume cu responsabilitate și sinceritate istoria, cu tot ce a avut aceasta în momentele ei de iluminare sau cele de întuneric. Să nu uite fermentii care au generat războaie fraticide, fie cele duse din rațiuni politice, fie cele purtate sub steagul Bisericii, pentru a potoli setea de sânge a forțelor telurice. Și să nu uite că Europa, cea în care trăim astăzi, a fost construită cu sabia într-o mână și cu Crucea în cealaltă, cu lumina științei și integrismul religios. Popoarele Europei au nevoie acum, mai mult ca oricând, de o perspectivă istorică limpede din care să nu fie eliminate treptele de lumină construite cu trudă pentru unitatea continentului, cele care au contribuit la consacrarea unei pedagogii pozitive a modului în care poate fi gândită Europa”
Gheorghe Dragomir, „Europa cu capul în stele și trupul însângerat”, 2011

Iată, că, la peste un deceniu de la lansarea acestei lucrări, în care atrăgeam atenția asupra unor provocări ce vor amenința evoluțiile viitoare ale proceselor din interiorul UE, starea de spirit la nivelul continentului european a devenit tot mai tensionată, confuză și conflictuală, neîncrederea cetățenilor în viitorul actualei arhitecturi instituționale și a conducătorilor ei, s-a transformat într-un amplu fenomen de euroscepticism care anunță noi și posibile retrageri din acest proiect, chiar a unor membre fondatoare ale organizației. Cred că este util pentru cititor, să-i aduc în atenție câteva din riscurile și provocările care urmează să se confrunte UE, în perioada 2011-2024, la care făceam referire în lucrarea amintită, prezentate sub forma unor întrebări:

- care ar trebui să fie strategia UE în relațiile cu Rusia și SUA, de care sunt legate interese geopolitice, geo-economice și de securitate? Dar cu țările emergente – China, India, Brazilia, care au devenit actori dinamici și influenți pe harta geopolitică a lumii și sunt percepute ca amenințări la adresa influenței Europei în Africa, Orientul Mijlociu, Asia și America Latină?
- mai este posibilă continuarea măsurilor de consolidare a Politicii de Securitate și Apărare a UE, în condițiile în care bugetele militare naționale și bugetul militar al UE s-au redus drastic ca urmare a efectelor crizei economico-financiare din 2008- 2009?
- actualul buget al UE permite suportarea de noi costuri pentru dorita extindere spre EST și în sudul Mediteranei (proiectul inițiat de președintele Sarkozy de Uniune pentru Mediterană) în contextul actualei crize economice și atacului asupra Euro?
- se vor opera concedieri și vor fi luate măsuri de austeritate prin reducerea cheltuielilor de funcționare a numeroaselor instituții și agenții europene, cât și a zecilor de mii de funcționari care nu-și justifică existența, după modelul măsurilor de austeritate impuse de UE, țărilor membre?
- cum va reacționa UE în fața unui Islam tot mai agresiv care tinde să sufocă continentul în urma valului de migranți musulmani generat de „Primăvara arabă” care a incendiat întregul Orient Mijlociu? Dar față de Rusia și China, care sunt tot mai prezente în viața economică, culturală și spirituală a Europei? cum va reacționa UE în relația cu SUA, când deja se simt unele nuanțări în privința parteneriatului strategic, de la parteneri egali s-a ajuns la rivali în lupta pentru păstrarea zonelor de influență și acapararea de noi puncte de influență geopolitică și geoeconomică?

Sunt doar câteva întrebări care, dacă li s-ar fi acordat atenția cuvenită, situația în care se află azi Europa și UE în anul de grație, 2024, ar fi arătat cu totul altfel. Dar ghinion! În ultimul deceniu, pe măsură ce globaliștii neo-marxiști din America și Europa au căpătat tot mai multă putere și influență, popoarele au fost aruncate în era întunericului, a dictaturii bazată pe inducerea temerilor și fricilor de tot felul, ignoranța, intoleranța și aroganța liderilor europeni și naționali în relația cu

cetățenii, au devenit virtuți pentru promovarea în demnități publice la nivel național și european.

Efectele acestei noi „Cruciade” împotriva democrației, libertăților și drepturilor cetățenești, au condus la sărăcirea unei mase mari a populației urbane și rurale, haos instituțional, mai multă birocrație, corupție și risipă a banului public, în condițiile în care cele mai puternice economii europene au stagnat sau au intrat în recesiune. Gradul de îndatorare publică a atins cote alarmante din PIB (120-170%) în Franța, Italia, Spania, Grecia, iar moneda euro dă semne de oboseală. La toate acestea, se adaugă și o aberantă cursă a înarmărilor în țările membre NATO și îndeosebi a țărilor aflate pe frontiera de est, alocările bugetare militare crescând de la 2 - la 2,5% din PIB, în detrimentul bugetelor pentru sănătate, educație, protecție socială, investiții. De asemenea, fondul de ajutorare a Ucrainei de peste 50 mld. euro și măsurile luate de Comisia Europeană de a favoriza importurile de cereale și produse agroalimentare, neconforme standardelor fito-sanitare și de calitate din Ucraina, au produs perturbări pe piață internă a UE și un val de revolte, din ce în ce mai violente, din partea fermierilor și transportatorilor europeni, inclusiv din România.

Cu toate că, starea națiunilor și instituțiilor supranaționale europene, a devenit precară, incompetentă, nepotismul și clientelismul politic, fiind criterii de ocupare a unor poziții până la cel mai înalt nivel. Din păcate, de la cel mai mic funcționar până la lideri de vârf, se manifestă o atitudine de indiferență față de greutățile și problemele cu care se confruntă zilnic cetățenii europeni, de la scumpirea coșului zilnic, la nemulțumiri privind disfuncții în relația cu stufoasa birocrație instituțională și reglementări aberante care ruinează economiile cu justificări legate de angajamentele luate pentru trecerea la economia verde la orizontul 2030-2035.

Pe fondul acestor evoluții tensionate, în luna iunie a.c. se vor organiza alegeri europarlamentare care deja anunță consolidarea pozițiilor partidelor politice suveraniste, extremiste de dreapta, populiste, care amenință actuala configurație de putere, ceea ce a creat îngrijorări serioase neo-marxiștilor globaliști. Drept urmare, s-a sunat goarna și oculta globalistă a chemat „sub arme” întregul potențial uman, material și din mass-media, pentru a lansa o amplă campanie de diabolizare și discreditare a oponentilor politici, știind că dacă pierde această bătălie, proiectul de realizare a NOM, după „chipul și asemănarea” lor, va fi încetinit sau chiar amânat, ceea ce afectează serios „blazonul” mării familii de păpușari.

Pe acest fond, G. Soros, a convocat armata de foști și actuali lideri europeni pentru a forma o alianță „împotriva extremismului” și creionă strategia de acțiune atât la nivel european cât și în pregătirea alegerilor prezidențiale din SUA. Cred că, a venit timpul, ca cei care au ruinat visul părinților fondatori ai unei Europe a cetățenilor, care să trăiască în armonie și respect pe acest „tărâm al făgăduinței”, să fie trași la răspundere pentru nelegiuirile lor și să fie înlăturați din structurile instituțiilor europene și naționale.

Cred că, într-o lume aflată într-o profundă schimbare a modelelor de guvernare și de organizare spirituală a societății, în care economia dată și revoluția noilor tehnologii ale cunoașterii și IA, modelează viitorul civilizației umane, sper, că la nivelul UE și guvernelor naționale să se găsească soluții realiste și viziune de adaptare și regândire a întregii construcții europene, altfel, UE va fi condamnată să devină un actor secundar pe scena internațională. Totul trebuie gândit prin prisma unei viziuni cuprinzătoare asupra viitorului omenirii și nu prin ochelarii intereselor meschine de grup sau a familiilor politice, punându-se reguli și control a activităților lobbyștilor care au transformat Bruxelles în Fanar, unde se tranzacționează la „tarabă” și cu banii la „pungă”, soarta economiilor, suveranitatea și integritatea teritorială a popoarelor europene, promovarea în diverse sinecuri (agenții sau instituții) a reprezentanților corporațiilor, clientela politică rudele și relațiile „de încredere”, în detrimentul meritocrației.

Cred că, a sosit momentul ca „omerta” care acoperă cu valuri dense jafurile din banii contribuabilului european, să fie demascată, cu atât mai mult cu cât, în aceste infracțiuni sunt implicate personaje de vârf ale Comisiei și Parlamentului european, dar și la nivelul unor agenții subordonate. Mai grav, că în ciuda instrumentării și trimerii în instanță a vinovaților, aceștia primesc pedepse cu suspendarea executării fără a se recupera prejudiciile produse de faptele lor de corupție și abuz în serviciu, continuând cu aroganță să ocupe funcții importante în sistemul decizional european. Cazuri sunt multe și binecunoscute, de aceea nu le voi nominaliza.

Aceasta situație jenantă în care se află majoritatea leadershipului european, se datorează sprijinului și protecției de care se bucură în cadrul ierarhiilor masonice din care face parte și bineînțeles, din partea maestrului păpușar al neo-marxiștilor globaliști, G. Soroș și mai recent de moștenitorul „Imperiului sălbăticiei”, fiul său, Alexander Soroș.

În fața valului de nemulțumiri populare care s-au transformat în adevărate revolte în stradă care au blocat săptămâni la rând marile orașe europene și activitățile economice și sociale, cât și dezvăluirile tot mai frecvente din mass-media, privind corupția endemică și amenințările neo-marxiștilor cu noi crize economice și recesiuni, cu pandemii și războaie, elita globalistă americană și europeană este îngrijorată privind viitorul SUA și UE în cazul pierderii alegerilor prezidențiale din SUA și cele europarlamentare din UE, fapt ce a determinat pe nonagenarul Soroș să cumpere rapid 52 posturi de radio americane pentru susținerea campaniei anti-Trump și pentru manipularea opiniei publice euro-atlantice privind pericolul implicării serviciilor de informații rusești în procesele electorale și pregătirea unor noi „operațiuni speciale” vizând R. Moldova și unele state membre NATO.

Aceasta demonstrează derută și panică în rândul globaliștilor care își văd amenințate pozițiile dacă Donald Trump va fi ales președinte, iar în Europa vor avea majoritate în Parlamentul european și în cele naționale formațiuni politice de dreapta, extremă dreapta și suveraniste care ar putea răsturna actuala ordine impusă de neo-marxiști. Lucrările Forumului Economic Mondial (2024)s-au axat în principal pe creșterea tensiunilor geopolitice, nevoia de a aduce noi clarificări în abordarea schimbărilor climatice, preocupările economice și progresele tehnologice rapide care influențează politicile și deciziile, gestionarea riscurilor pe fundalul tensiunilor geopolitice, incertitudinii macroeconomice și perturbărilor tehnologice, «oferind premierului chinez Li Qiang să reafirme preocupările Chinei pentru continuarea creșterii economice post-pandemie, în condițiile în care economiile marilor puteri au avut o creștere mediocră sau stagnare.

„În 2023, creșterea economică a fost de 5,2%. Nu am căutat să obținem creștere economică pe termen scurt prin acumularea riscurilor pe termen lung, ci ne-am concentrat pe consolidarea factorilor interni de creștere”. (citată preluată de Financial Times) Premierul chinez, a mai subliniat interesul Chinei de a atrage investiții străine și a avea afaceri la nivel înalt internațional. „Alegerea pieței chineze nu este un risc, ci o oportunitate. Îmbrățișam investițiile din toate țările”. Am redat aceste informații, deoarece, guvernul chinez, în toate luările de poziție în organisme regionale și internaționale, exprimă o viziune pragmatică privind modul în care trebuie să funcționeze mecanismele economice la nivel global pe baza competiției colaborative și nu pe rivalități amenințătoare. Li Qiang, a criticat voalat SUA că acționează unilateral în relațiile internaționale, de aceea a ținut să precizeze printr-o întrebare, „care este adevăratul multilateralism? Cine va stabili regulile?”

Dacă regulile sunt stabilite de anumite țări, de foarte puține țări, atunci trebuie să plasăm multilateralismul între ghilimele, întrucât încă este unilateralism”. În continuare, premierul a solicitat „intensificarea coordonării internaționale în materie de politici macro-economice, cu referire la SUA și națiunile partenere care și-au declarat disponibilitatea de reducere a dependenței de rețelele de aprovizionare chineze”. La această aluzie, președinta Comisiei Europene, Ursula von der Leyen, a afirmat că: „UE nu vrea să se decupleze de la economia chineză, ci reducerea riscurilor în materie de aprovizionare”. De asemenea, domnia sa a cerut: „menținerea solidarității UE pentru că ne confruntăm cu cele mai mari riscuri asupra ordinii globale.

Aceste riscuri sunt grave, întrucât limitează abilitățile de a aborda provocările globale majore cu care ne confruntăm: schimbările climatice, modificările mediului geopolitic, dinamica demografică și tehnologică, conflictele regionale, intensificarea competiției geopolitice și impactul acestora asupra rețelelor de aprovizionare la nivel mondial. Este momentul să construim încrederea, să stimulăm mai mult colaborarea la nivel mondial. Sunt necesare reacții imediate la nivel structural, pe măsura provocărilor globale. Cred, că pot fi făcute aceste lucruri, cred, că Europa poate și trebuie să-și asume un rol de conducere în configurarea relațiilor la nivel global”.

Președinta Comisiei Europene a insistat și pentru continuarea sprijinului pentru Ucraina, deși a admis că: „impactul asupra costurilor afectează nivelul de trai al cetățenilor și companiile europene, dar, lumea în care trăim se află într-o eră a conflictului și confruntărilor, a fragmentărilor și temerilor”. Conferința Internațională de Securitate și Apărare de la Munchen (16-18. 02.2024), moment de trezire la realitățile geopolitice ale zilei A 60-a Conferință Internațională de Securitate și Apărare, a reunit șefi de state și guverne, miniștrii apărării, șefi ai serviciilor de informații, diplomați, experți în problematica războiului și a păcii, într-o atmosferă tensionată, confuză și cu abordări contradictorii în legătură cu războaiele din Gaza, Ucraina, Yemen, Liban și cu multe alte îngrijorări.

Participanții au evocat existența unor conflicte înghețate care în orice moment se pot transforma în confruntări militare sângeroase, în ciuda dezbaterilor și negocierilor ce se poartă în diferite organizații regionale și internaționale. Această stare permanentă de confruntare și agresivitate la nivel planetar, îngrijorează și exprimă gradul ridicat al nemulțumirilor și neîncrederii popoarelor în actualul sistem de guvernare mondială, gestionat de lideri captivi intereselor oculte ale corporațiilor și finanței mondiale, lideri care s-au îndepărtat de agenda propriilor cetățeni și de credința în Marele Arhitect al Universului și respect față de Creația divină care este omul și natura. Încă de la deschiderea lucrărilor, președintele Conferinței, Cristop Heusgen, în raportul prezentat a ținut să sublinieze că:

„Anul 2024 va fi marcat de o creștere a tensiunilor geopolitice și la o insecuritate economică. Îngrijorările celor 12.000 de persoane care au participat la un sondaj de opinie, aparținând statelor G7, Braziliei, Chinei, Africii de Sud și Ucrainei, au estimat drept amenințări și riscuri la adresa

securității internaționale: migrația din zonele de conflict sau lovite de calamități naturale, instabilitatea politică și tensiuni interetnice, lipsa hranei, a apei, medicamentelor, sărăciei.

De asemenea, riscul de escaladare a conflictelor este perceput mai puternic decât în anii anteriori, teama unor confruntări militare în zona Indo-Pacific între China și Taiwan, cu atât mai mult cu cât China este din ce în ce mai sigură de forța sa militară pe care o proiectează în acest areal, dar și la nivel global. Această situație îngrijorează Japonia, SUA, Filipine și chiar Germania. Pe de altă parte se reține că influența Rusiei în lume a scăzut și este percepută drept o amenințare continuă, dar mai puțin probabilă, Rusia nefiind plasată în capul listei ca preocupare”. Raportul președintelui Conferinței, amintește că: „recenta lovitură de stat din Sahel, a arătat că influența Franței în regiune a scăzut în beneficiul Rusiei, dar toate aceste lovituri de stat sunt sinonime cu o violență mai mare decât a fost înainte, ceea ce conduce la un oarecare pesimism din partea europenilor privind viitorul regiunii.

Cetățenii principalelor țări occidentale consideră că alte state vor deveni mai puternice și că țara lor va fi mai puțin relevantă în viitorul deceniu. În schimb, India și China, sunt mult mai optimiste privind viitorul lor”. Și adaug eu că, au și de ce, întrucât cele două puteri își dispută în viitorul deceniu locurile unu și trei, ca cele mai puternice economii ale lumii, detronând, SUA, Japonia, Germania. De asemenea, raportul se referă și la: «ansamblul nemulțumirilor față de condițiile economice, mondializarea face un pas înapoi, China, în particular, vede fluxurile sale de capital diminuându-se la scară mondială. Intensificarea rivalităților geopolitice a îngropat credința potrivit căreia, mondializarea condusă de piață, conduce la repartizarea echitabilă a beneficiilor.

Dar, în loc de reformare, ordinea internațională, de o manieră care să sublinieze că se ține de promisiunea de a profita un număr cât mai mare de persoane de beneficii, comunitatea internațională evoluează astăzi în direcția opusă. Această tendință ar putea declanșa dinamici, care în final, nu ar face decât perdanți”. Interesant că raportul nu face decât o constatare a realității dureroase a zilelor noastre, când inegalitățile economice și sociale se adâncesc continuu, o minoritate de peste 2.500 de milionari și miliardari, dețin peste 60% din averea lumii. În finalul Conferinței s-au luat unele măsuri menite să înăsprescă tonul la adresa Moscovei, exprimându-se intenția de creștere urgentă a capacităților de apărare, în contextul amenințării retragerii ajutorului american pentru Ucraina Șefa Comisiei Europene, a promis că în trei săptămâni va propune o strategie industrială a apărării și numirea unui comisar pentru apărare în cazul realegerii sale.

Întreb și eu, dacă nu va fi reală nu ar mai fi necesară numirea unui asemenea comisar? În continuare, domnia sa, a precizat că va lua în considerare ideea descurajării nucleare proprie UE, idee respinsă de Secretarul General NATO. Problema războiului din Ucraina s-a aflat în centrul dezbaterilor, vice-președinta SUA, Kamala Harris, a reamintit rolul fundamental al SUA în susținerea Ucrainei, în războiul cu Rusia, însă senatorul republican, J. D. Vance, apropiat al ex președintelui Trump, a subliniat cu fermitate că: „europenii trebuie să se descurce pentru a produce mai multe arme și a ajuta Kievul, estimând că acest conflict nu este o prioritate pentru SUA.

„Cred că se impune a face o precizare privind motivul pentru care SUA condusă de democrații neo-marxiști globaliști au împins Ucraina condusă de marioneta lor, Zelensky, este binecunoscută în cercurile de putere euro-atlantice dar trecut sub tăcere. Scriam încă din 2005 că, parteneriatul strategic SUA-UE, se va transforma într-o rivalitate geopolitică necruțătoare ca urmare a raporturilor extrem de strânse economic, comercial și tehnologic, dintre Germania-Franța și Rusia, care asigură Europei aprovizionarea cu materii prime și energie ieftine din Rusia, contribuind astfel la o dinamică fără precedent a economiilor și indirect o competiție serioasă pentru corporațiile americane care s-au văzut în dificultate pe piața europeană.

Deci, trebuia să fie boicotat acest parteneriat cu Rusia, pentru ca UE să devină vasală intereselor

geopolitice, geostrategice și geo-economice ale SUA în Europa. Din războiul ruso-ucrainian câștigătoare a ieșit SUA, care au lăsat în urma lor un continent european fragmentat, confuz și cu tensiuni sociale devastatoare pentru viitorul construcției europene.

Este rețeta clasică a strategilor americani care, declanșează conflicte în numele apărării democrației, libertății și statului de drept, după care îndatorează țările care trebuie să se înarmeze de la companiile americane, după care se retrag așa cum au procedat în mai toate războaiele în care au fost implicate: Irak, Afganistan, Iugoslavia, folosindu-se de NATO ca braț înarmat al corporațiilor americane. Asta se întâmplă și în Ucraina, când după ce a dat peste cap Europa cu trecerea economiilor și industriilor în regim de război și la creșterea bugetelor militare naționale și contribuția la NATO cu 2,5% din PIB, acum când se simte că Rusia va câștiga războiul, SUA pasează UE povara ajungerii la negocieri de pace și de a discuta cu Moscova, după ce în ultimii ani a împins UE să se alăture la pachetele succesive de sancțiuni aplicate Rusiei. Sper să mă înșel, dar vom monitoriza cu atenție evoluțiile și nuanțările ce apar în acest război.

Revenind la Conferința de la Munchen, reținem că interesanta întâlnirea dintre noul președinte finlandez, Alexandr Stubb cu președintele Zelensky, prilej cu care, demnitarul finlandez a dat asigurări că: „noi vom sprijini Ucraina indiferent de costuri și speram cu toții că RUSIA să se așeze la masa negocierilor, dar aceasta nu se va întâmplă decât la presiunea internațională”. De asemenea, președintele finlandez a mai subliniat că: „este nevoie ca la negocierile de pace să fie implicate și țări ca India, China, Brazilia, Arabia Saudita, Africa de Sud, Nigeria”. Se așteaptă ca, negocierile de pace să fie organizate de Elveția, care, la conferință a fost reprezentată de secretarul de stat al apărării, Markus Mader și directorul serviciilor de informații, Christian Dussey, ambii demnitari având o poziție neutră în discuțiile ce s-au purtat în timpul lucrărilor.

Că de obicei și la Conferință am avut parte de un dialog al surzilor între șeful diplomației chineze, Wang Yi și cel al diplomației americane, Antony Blinken, care au susținut ca de obicei, propria partitură conținând reproșuri și ironii. Astfel, Antony Blinken a subliniat că: „este important să se continue punerea în aplicare a progreselor înregistrate cu prilejul summitului din California, și menținerea păcii în strâmtoarea Taiwan și în Marea Chinei de Sud”. Totodată, diplomatul american, a reamintit îngrijorarea Washingtonului privind ajutorul militar chinez către Rusia, inclusiv sprijinul adus industriei de apărare. La rândul său, șeful diplomației chineze, Wan Yi, a subliniat necesitatea ca cele două părți să lucreze: „pentru promovarea și dezvoltarea unor relații bilaterale sănătoase, regulate și durabile. În acest sens, a cerut: „ridicarea sancțiunilor unilaterale și ilegale față de întreprinderile chineze și să se pună capăt hărțuirii și interogațiilor cetățenilor chinezi și să se promoveze activități care întăresc înțelegerea reciprocă între cele două popoare”. De asemenea, Wan Yi a reproșat SUA privind: „influența sa în Asia-Pacific și sprijinul acordat Taiwanului pentru independență”.

În oglindă, Antony Blinken a denunțat: „viziunile expansioniste ale Chinei în Marea Chinei de Sud, cât și problema sa industrială. „În privința Rusiei, diplomatul american, a exprimat temeri legate de dezvoltarea unor capacități anti-satelit, care produc dezactivarea lor”. Știrea morții opozantului politic rus, Alexei Navalny, a suscitat emoție și indignare, vice-președinta americană, Kamala Harris afirmând că: „indiferent de ce istorie povestește Moscova, Rusia este vinovată și responsabilă”. Ca de obicei, pe culoarele Conferinței se lansează discret tot felul de „informații” care să ajungă la urechile celor interesați. Astfel, s-a făcut cunoscut că membrii delegației ucrainene au „dezvăluit” că pregătesc o grupare paramilitară sprijinită logistic și informațional de către serviciile de informații militare, pentru capturarea lui Putin și răsturnarea regimului politic de la Moscova.

Ar fi vorba de Armata Națională Republicană (ANR) condusa de Ilya Ponomarov, ex membru în Duma de Stat a Rusiei, care încă din 2010, a fost singurul parlamentar care a votat împotriva anexării Crimeei și a legii „împotriva propagandei gay”. Ponomarov este astăzi în Congresul

Deputaților Poporului, un parlament rus în exil, cu sediul în Polonia, iar din 2022 este membru al Forțelor Armate de Apărare a Teritoriului Ucrainei. Acesta a publicat recent o carte având drept titlu convingător: „Trebuie să moară Putin?”, care se referă cum Rusia devine democratică după pierderea războiului în Ucraina”. Ponomarov s-a aflat în exil din 2016, Moscova acuzându-l de delapidare și implicarea ANR în asasinarea bloggerului pro-război, Vladen Tatarsky și a Daryei Dughina. ANR, definește drept ținte legitime: „toți cei care finanțează războiul, organizează războiul (funcționari publici guvernamentali), cei care dețin companii care produc arme și cei care se află în orice loc al lanțului războiului”.

În problema războiului din Gaza, șeful diplomației europene, Josep Borrell, s-a lansat într-un atac fără precedent la adresa Israelului, acuzând Tel-Avivul că a finanțat înființarea și apoi a susținut dezvoltarea grupării militante palestiniene Hamas. „Da, Hamas a fost finanțat de guvernul israelian ani de zile, într-o încercare de a slăbi Autoritatea Palestiniană condusă de „Al Fatah”. Recent, într-o alocuțiune prezentată la Universitatea spaniolă din Valadoid, Josep Borrell, a afirmat că: „poziția UE în problema palestiniană este clară și anume, noi credem că doar o soluție cu două state impusă din afară, ar putea aduce pacea, chiar dacă Israelul insistă că NU”.

În aceste zile, când scriu aceste rânduri, Parlamentul israelian, a votat cu o largă majoritate propunerea avansată de premier de a: «respinge recunoașterea unilaterală a unui stat palestinian care ar echivala cu o recompensă acordată terorismului și Hamasului”. Situația în zonă devine explozivă, conflictul israeliano-palestinian tinde să inflameze întreaga regiune, inclusiv țările din Golful Persic.

Deci, în primele decenii ale secolului XXI, asistăm la construirea unei civilizații războinice, de aceea sugerez să luăm aminte și la cuvintele înțelepte ale lui Pitagora, care ne îndeamnă: „învață să vezi mai departe decât pot ajunge privirile tale” (Legile morale și politice), dincolo de aparențele înșelătoare livrate poporului, de mass-media, influenceri și politicieni captivi diverselor grupuri de interese oculte care promovează un patriotism de fațadă. Pe curând și să vă călăuziți după lumina binefăcătoare a credinței!

Gl. Bg. (rtr) Gheorghe Dragomir